

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/40/2024
Identifikačné číslo spisu:	1323202727
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1323202727.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: MARI CARS s.r.o., so sídlom Handlovská 3749/1/A, 851 01 Bratislava, IČO: 52 008 398, právne zastúpeného Mgr. Peter Hargaš, advokát so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: G. O., narodený X. J. XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XXX Z., právne zastúpeného JUDr. Gréta Kopčová, advokátka so sídlom Záhradná 59, 900 51 Zohor, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 73Cb/6/2023, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9. októbra 2023 č. k. 6Cob/45/2023-133, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo aj ako „mestský súd“), ako súd prvej inštancie, uznesením č. k. 73Cb/6/2023-61 zo dňa 6. júla 2023, výrokom I. zamietol návrh žalobcu (ďalej aj „navrhovateľ“) zo dňa 12. júna 2023 na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého sa domáhal podľa § 325 ods. 2 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“) s tým, aby súd zakázal žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami evidovanými C. úradom T., katastrálnym odborom, nachádzajúcimi sa v katastrálnom území Z. (XXXXXX), v obci Z. (XXXXXX), v okrese T. (XXX), zapísanými na liste vlastníctva č. XXX:

- stavba - rodinný dom so súpisným číslo XXX, druh stavby XX, na parcele č. XXXX/X,
- stavba - rodinný dom so súpisným číslo XXXX, druh stavby XX, na parcele č. XXXX/X,
- stavba - garáž, druh stavby X, na parcele č. XXXX/XX,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XXXX/X, záhrada o výmere XXX m²,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m²,

- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m²,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m²,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XXXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m² (ďalej aj ako „nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, katastrálne územie: Z.“).

Výrokom II. zriadil zabezpečovacie opatrenie v prospech žalobcu, a to záložné právo na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, katastrálne územie: Z., na zabezpečenie pohľadávky žalobcu voči žalovanému až do sumy istiny 86 781,41 eura spolu s úrokom z omeškania, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, náhrady trov právneho zastúpenia a náhrady zaplateného súdneho poplatku. Výrokom III. žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia mestský súd skonštatoval, že žalobou podanou Okresnému súdu Malacky si uplatnil nárok na zaplatenie istiny 86 781,41 eura s príslušenstvom titulom poskytnutej pôžičky, resp. titulom náhrady škody (sp. zn. 11Cb/3/2023). Dňa 18. mája 2023 žalobca podal návrh na vydanie neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia Okresnému súdu Malacky (sp. zn. 11Cb/4/2023), o ktorom dňa 30. mája 2023 Okresný súd Malacky rozhodol uznesením sp. zn. 11Cb/4/2023-44 tak, že zamietol návrh na vydanie neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia. Voči predmetnému rozhodnutiu žalobca nepodal odvolanie z dôvodu, že odvolacie konanie by trvalo neprimerane dlho a už k dnešnému dňu prišlo k zmene skutkových okolností, ktoré zakladajú nutnosť vydanie nového neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia.

Žalobca v návrhu uviedol, že žalovaný, ako štatutárny orgán - konateľ žalobcu vykonával výbery finančnej hotovosti z účtu žalobcu bez vôle vrátiť mu ich. Mal za to, že žalovaný má v pláne predat' svoje nehnuteľnosti, previesť obchodný podiel v spoločnosti TOP TRUCK SERVIS s.r.o., so sídlom Železničarska 650/23, 900 51 Zohor, IČO: 54 378 958 (ďalej aj ako „spoločnosť TOP TRUCK SERVIS s.r.o.“) a odísť zo Slovenskej republiky do zahraničia. Ako dôkaz žalobca predložil kópiu fotografie zachytávajúcu inzerát o predaji domu na portáli nehnuteľnosti.sk. Vyjadril obavu, že ak by si žalovaný vybral aj finančné prostriedky z účtu v banke, prípadná exekúcia bude ohrozená. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný nedokáže riadne a včas splácať ani záväzky prostredníctvom ním ovládanej spoločnosti TOP TRUCK SERVIS s.r.o., vzhľadom k čomu bol nútený podať návrh na vydanie platobného rozkazu voči uvedenej spoločnosti.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, pričom v danom prípade navrhovateľ nepreukázal, že prípadné zriadenie zabezpečovacieho opatrenia by neposkytlo efektívnu ochranu jeho záujmov. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnej veci neboli dané zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto návrh navrhovateľa na jeho nariadenie zamietol.

3.1. Súd prvej inštancie však naopak dospel k záveru, že navrhovateľ osvedčil dostatočným spôsobom existenciu jeho pohľadávky voči žalovanému pre účely zriadenia zabezpečovacieho opatrenia. Z výpisu listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie Z. mal zároveň za osvedčené, že žalovaný mal v úmysle previesť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na základe prebiehajúceho vkladového konania P.XX/XXXX. Za tvrdenia existencie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, existencie peňažnej pohľadávky žalobcu z tohto právneho vzťahu, ako aj spôsobilého predmetu záložného práva - žalobcom označených nehnuteľností, ktorých vlastníkom je žalovaný a existencie obavy z ohrozenia exekúcie, žalobca podľa názoru súdu osvedčil splnenie podmienok pre zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, a preto jeho návrhu v tejto časti vyhovel. O trovách konania mestský súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“), napadnutým uznesením zo dňa 9. októbra 2023 č. k. 6Cob/45/2023-133, uznesenie Mestského súdu Bratislava III zo dňa 6. júla 2023 č. k. 73Cb/6/2023-61, zmenil vo výroku II. a III. tak, že návrh navrhovateľa na zriadenie sudcovského záložného práva formou zabezpečovacieho opatrenia na

nehnutelnosti evidované C. E. T., katastrálnym odborom, nachádzajúce sa v katastrálnom území Z. (XXXXXX), v obci Z. (XXXXXX), v okrese T. (XXX), zapísané na liste vlastníctva č. XXX:

- stavba - rodinný dom so súpisným číslo XXX, druh stavby XX, na parcele č. XXXX/X,
- stavba - rodinný dom so súpisným číslo XXXX, druh stavby XX, na parcele č. XXXX/X,
- stavba - garáž, druh stavby X, na parcele č. XXXX/XX,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XXXX/X, záhrada o výmere XXX m²,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m²,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m²,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m²,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XXXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m²,

na zabezpečenie pohľadávky žalobcu až do sumy istiny 86 781,41 eura, úroku z omeškania 8,75% ročne zo sumy 86 781,41 eura od 18. mája 2023 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 611,69 eura za zaslanie predžalobnej výzvy, náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 1 223,38 eura a náhrady zaplateného súdneho poplatku vo výške 5 136,50 eura a ďalšieho príslušenstva zamietol a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súčasne žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

5. Odvolací súd posúdil návrh žalobcu a dospel k záveru, že tento neosvedčil dostatočným spôsobom rozhodujúce skutočnosti pre zriadenie zabezpečovacieho opatrenia a teda nesplnil podmienky pre jeho zriadenie. Zdôvodnil, že v konaní bolo nesporné, že dňa 21. júna 2023 H. Z. a T. Z., ako predávajúci a žalovaný s manželkou - V. O., ako kupujúci uzatvorili kúpnu zmluvu dňa 21. júna 2023 (č.l. 96 spisu ďalej aj ako „nová kúpna zmluva“), predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území W. (XXXXXX), v obci W. (XXXXXX), v okrese R. (XXX), zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, a to:

- stavba - rodinný dom so súpisným číslo XXX, druh stavby XX, na parcele č. XX/XXX,
- stavba - garáž, druh stavby XX, na parcele č. XX/XXX,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XX/XX, záhrada o výmere XXX m²,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m²,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m²,
- pozemok - parcela registra „C“ s parcelným číslom XX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m² (ďalej aj ako „nehnutelnosti v katastrálnom území W.“).

Kataster nehnuteľností povolil vklad vlastníckeho práva pod č. P.XXXX dňa 18. júla 2023.

5.1. Krajský súd ďalej uviedol, že v konaní bolo tiež nesporné, že žalovaný previedol kúpnu zmluvou vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ku ktorým súd prvej inštancie zriadil sudcovské záložné právo formou zabezpečovacieho opatrenia (viď bod 1. tohto uznesenia), zapísaným na LV č. XXX, katastrálne územie: Z. na O. W. a I. W.. Kataster nehnuteľností povolil vklad vlastníckeho práva pod č. P.XXXX/XXXX, právoplatný dňa 21. júla 2023, avšak sporným ostalo, či vyššie uvedená právna skutočnosť, a to prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, katastrálne územie: Z., je spôsobilá osvedčiť obavu, že exekúcia bude ohrozená. S poukazom na § 329 ods. 2 CSP v spojení s § 344 CSP odvolací súd považoval za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom neosvedčil existenciu jednej zo základných zákonných podmienok pre zriadenie sudcovského záložného práva zabezpečovacím opatrením, a to existenciu obavy z ohrozenia exekúcie, pre ustálenie existencie, ktorej aj podľa názoru odvolacieho súdu nepostačuje samotné tvrdenie o existencii pohľadávky žalobcu a ani tvrdenie o vyhýbaní sa plneniu peňažného záväzku. Žalobca podľa krajského súdu neuviedol žiadne relevantné dôkazy osvedčujúce dôvodnosť ním tvrdenej obavy v rozhodnom čase v nadväznosti na konkrétne konanie odporcu, ktoré by mohlo byť kvalifikované, ako konanie smerujúce k zbaveniu sa jeho majetku. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že žalovaný síce previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, katastrálne územie: Z., ale

zároveň poukázal na skutočnosť, že ešte pred rozhodnutím súdu prvej inštancie o zriadení záložného práva na uvedené nehnuteľnosti, dňa 21. júna 2023 uzavreli s manželkou (ako kupujúci) novú kúpnu zmluvu na nehnuteľnosti v katastrálnom území W.. Žalobca tvrdenie, že žalovaný sa zbavuje nehnuteľností s úmyslom opustiť územie Slovenskej republiky nijako neosvedčil. Obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne, čo v danom prípade, vychádzajúc z obsahu tvrdení žalobcu v návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia a k nemu pripojených listín a z obsahu tvrdení žalovaného v odvolaní a k nemu pripojených listín, naplnené nebolo. Z návrhu ani priložených listinných dôkazov nemal odvolací súd za dostatočne osvedčené základné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zriadenie navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia.

5.2. K odvolacej námietke žalovaného, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, katastrálne územie: Z. už nie sú jeho vlastníctvom, ale iných osôb, ktoré nie sú účastníkmi sporu, odvolací súd skonštatoval, že C. E. T., katastrálny odbor dňa 28. júla 2023 vrátil súdu listinu na zápis do katastra nehnuteľností, t.j. napadnuté rozhodnutie, ktorá mu bola doručená dňa 14. júla 2023 pod č. Z-2865/2023 z dôvodu, že uznesenie o zriadení zabezpečovacieho opatrenia sa zapisuje v záznamovom konaní do časti C - t'archy listu vlastníctva v poradí, v akom mu je doručené. V čase doručenia uznesenia o zriadení zabezpečovacieho opatrenia prebiehalo konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva, ktorého výsledkom bola zmena v osobe vlastníka predmetných nehnuteľností, preto C. E. T., katastrálny odbor uznesenie o zabezpečovacom opatrení do katastra nehnuteľností nezapísal a napadnuté rozhodnutie vrátil súdu. Aj z tohto dôvodu bolo preto podľa odvolacieho súdu potrebné nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietnuť ako bezpredmetné.

5.3. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP tak, že výrokom II. návrh na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Zároveň zmenil aj výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ako výrok závislý k výroku o zamietnutí návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia tak, že výrokom III. žalovanému priznal voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko bol v konaní plne úspešný. Súčasne žalovanému priznal voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie, podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že procesným postupom krajského súdu mu bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP) a to tým, že odvolací súd zohľadnil skutočnosti, ktoré sú podľa § 329 ods. 2 CSP vylúčené z posudzovania pri rozhodovaní, odvolací súd neprimeraným spôsobom príliš reštriktívne vykladá zákon, keď viaže vydanie zabezpečovacieho opatrenia na spoľahlivo preukázaný stav, odvolací súd v rozpore s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/144/97 interpretuje bezprostredné ohrozenie a opomína zhodnotiť všetky argumenty navrhovateľa a zrejme zámerne ich v rozhodnutí neuvádza. Ďalej podľa názoru žalobcu je daný aj dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP.

7. Dovolateľ v časti dovolania, ktorého prípustnosť opiera o ust. § 420 písm. f) CSP namieta, že odvolací súd zamietol návrh na základe skutočnosti, ktorá nastala až potom, ako bolo vo veci rozhodnuté súdom prvého stupňa, čo je v priamom rozpore s § 329 ods. 2 CSP (v bode 29. rozhodnutia odvolacieho súdu: „uznesenie o zabezpečovacom opatrení do katastra nehnuteľností nezapísal a napadnuté rozhodnutie vrátil súdu. Aj z tohto dôvodu bolo preto potrebné nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietnuť ako bezpredmetné“). Tento dôvod nie je podľa dovolateľa spôsobilý na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože k vráteniu uznesenia súdu prvej inštancie došlo až po jeho vydaní a k zápisu zmeny vlastníckeho práva tiež prišlo až po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie.

7.1. Namieta, že skutočnosť, že dňa 21. júna 2023 prišlo k podpisu kúpnej zmluvy medzi žalovaným a tretťou osobou, a že dňa 21. júla 2023 prišlo k prevodu vlastníckeho práva zo žalovaného na tretiu osobu, nebola známa žalobcovi a ani súdu v rámci konania na súde prvej inštancie, ktoré prebiehalo od podania neodkladného opatrenia od 12. júna 2023 do vydania uznesenia súdu prvej inštancie do 6. júla 2023, a teda v zmysle § 329 ods. 2 CSP nemôže na základe tejto skutočnosti zmeniť rozhodnutie ani odvolací súd. Dovolateľ vytýka odvolaciemu súdu, že na to, aby mohol tvrdiť, že žalobca ničो nepreukázal, tak by musel najskôr definovať tento pojem, respektíve uviesť, ktoré žalobcom tvrdené a

osvedčené skutočnosti neboli spôsobilé na uvedenie záveru, že tu existuje obava z ohrozenia exekúcie, čo podľa žalobcu odvolací súd neurobil, a teda rozhodnutie je v tomto smere podľa dovolateľa svojvoľné.

7.2. Dovolateľ vo vzťahu k časti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým tento zároveň zmenil aj výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania ako výrok závislý k výroku o zamietnutí návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, neposkytol žiadnu dovoláciu argumentáciu. V závere dovolania žalobca označuje rozhodnutie odvolacieho súdu nepresvedčivé, založené na nesprávnych skutkových okolnostiach, ktoré neboli známe súdu prvej inštancie a založené na vágnom výklade práva, kedy odvolací súd nedokáže definovať pojmové znaky bezprostredného ohrozenia exekúcie a navyše, kedy odvolací súd neuvádza dôležité argumenty žalobcu, ktoré žiadnym spôsobom neposudzuje v kontexte jeho oprávnených obáv, ktoré ho viedli k podaniu návrhu na zabezpečovacie opatrenie. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil.

8. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý dôvody pre svoje rozhodnutie riadne ozrejmil, pričom sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán. Navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť a priznať žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky, (ďalej len ako „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

10. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Podľa ust. § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa ust. § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

12. Podľa ust. § 123 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

13. Podľa ust. § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Podľa ust. § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

15. Podľa ust. § 357 písm. d) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

16. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne

osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

17. Podľa ust. § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

18. Podľa ust. § 343 ods. 2 CSP, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

19. Podľa ust. § 343 ods. 3 CSP, výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

20. Podľa ust. § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

21. Dovolateľ podané dovolanie odôvodnil ust. § 420 písm. f) CSP a z ust. § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP.

22. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

23. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo, alebo nedošlo.

24. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Rozhodnutie vo veci samej je preto také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Charakteristickým znakom pre rozhodnutie vo veci samej je, že zakladá prekážku veci rozhodnutej (§ 230 CSP), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá.

25. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, môžu byť rozhodnutiami vo veci samej, alebo aj procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, ale neriešia vec samu, vec sama nebola prejednaná (napr. zastavenie konania pre neexistenciu procesných podmienok; pre späťvzatie žaloby, odvolania; pre neodstránenie väd podania; odmietnutie podania; odmietnutie odvolania a pod.).

26. Pri skúmaní prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, vydané v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pričom dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia, (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

27. Inštitút zabezpečovacieho opatrenia a obdobne aj inštitút neodkladného opatrenia sú, tzv. osobitné procesné postupy, ktoré upravuje Civilný sporový poriadok. Keďže pri zabezpečovacom opatrení ide o obdobný inštitút ako pri neodkladnom opatrení, vzťahuje sa naň obdobný režim týkajúci sa prípustnosti dovolania (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. marca 2018 sp. zn. 5Obdo/12/2018).

28. Z judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení, ktoré má charakter rozhodnutia vo veci samej, je prípustné dovolanie podľa ust. § 420 CSP (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/66/2017 zo dňa 19. júna 2018 uverejnené tiež v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 76/2018). K tomu záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí zo dňa 14. júna 2017 sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taktiež v uznesení sp. zn. 3Cdo/157/2017 zo dňa 11. októbra 2017, uverejneného tiež v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018, dovolací súd vyslovil, že dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní, ktorého bola podaná nadväzujúca žaloba.

29. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má teda povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok ust. § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa ust. § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2019 sp. zn. 5Cdo/154/2018). Uvedené závery sa vzťahujú aj na zabezpečovacie opatrenie, nakoľko návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je návrhom vo veci samej vtedy, iba ak to vyplýva z povahy veci. V iných prípadoch je vždy len návrhom, ktorý nezodpovedá návrhu vo veci samej.

30. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí by išlo v prípade, ak by súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec (meritórne) prejednal.

31. V predmetnej veci sa nejedná ani o jeden z vyššie uvedených prípadov. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O návrhu žalobcu, predmetom ktorého bolo nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 73Cb/6/2023-61 zo dňa 6. júla 2023 tak, že zriadil zabezpečovacie opatrenie v prospech žalobcu, a to záložné právo na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, katastrálne územie: Z., na zabezpečenie pohľadávky žalobcu voči žalovanému až do sumy istiny 86 781,41 eura spolu s úrokom z omeškania, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, náhrady trov právneho zastúpenia a náhrady zaplateného súdneho poplatku. Výrok súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k nehnuteľnostiam žalovaného žalobca odvolaním nenapadol. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zo dňa 9. októbra 2023 č. k. 6Cob/45/2023-133, uznesenie súdu prvej inštancie zmenil vo výroku I. tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

32. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 12. júna 2023 domáhal zriadenia zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd zriadil záložné právo na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, katastrálne územie: Z. na zabezpečenie jeho nároku uplatneného v konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 11Cb/3/2023 o zaplatenie 86 781,41 eura s príslušenstvom. I krajský súd v bode 24. odôvodnenia svojho rozhodnutia zreteľne uviedol, že v konaní bolo nesporné, že žalovaný bol v období od 12. decembra 2018 do 19. mája 2022 jedným z konateľov žalobcu, oprávneným konať v mene spoločnosti samostatne, pričom v danom období mal žalovaný disponovať platobnou kartou žalobcu a realizovať výbery hotovosti z jeho účtu v súvislosti, s čím bolo dňa 18. mája 2023 začaté konanie na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 11Cb/3/2023 o zaplatenie istiny 86 781,41 eura s príslušenstvom z titulu poskytnutej pôžičky, resp. náhrady škody, medzi tými istými sporovými

stranami ako v predmetnom konaní. Uvedené vyplýva i zo samotného návrhu žalobcu o zaplatenie sumy 86 781,41 eura s príslušenstvom doručenom Okresnému súdu Malacky, kde žalobca oznámil súdu, že podáva súčasne so žalobou i návrh na vydanie neodkladného opatrenia a zabezpečovacieho opatrenia (na č.l. 10 spisu). Sám žalobca vo svojom dovolaní uvádza, že „Akékoľvek pochybnosti o tvrdeniach žalobcu ohľadom ohrozenia exekúcie je možné kedykoľvek napraviť v rámci inštitútu náhrady škody podľa § 340 CSP..." a súčasne, že „žaloba na plnenie bola podaná ešte dňa 18. mája 2023 a do dnešného dňa nebol vytýčený ani prvý termín pojednávania a ani nebol vydaný platobný rozkaz".

33. Podľa názoru dovolacieho súdu v danom prípade navrhované zabezpečovacie opatrenie nekonzumuje vec samu, nakoľko ním nemožno trvalo upraviť pomery medzi účastníkmi konania tak, aby došlo k uspokojeniu pohľadávky žalobcu a v tejto súvislosti vyvodzovanou zodpovednosťou za škodu, ktorú podľa žalobcu mal mu spôsobiť žalovaný. Týmto z povahy veci nevyplýva, že by návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol aj návrhom vo veci samej, a preto ho je nutné považovať za taký návrh, ktorý nezodpovedá návrhu vo veci samej. Z obsahu spisu, je zrejmé, že žalobca sa návrhom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia domáhal zriadenia záložného práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky voči žalovanému vo výške 86 781,41 eura, ktorá je uplatnená v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Malacky v konaní pod číslom konania 11Cb/3/2023. Uznesenie odvolacieho súdu o zamietnutí nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ktoré dovolateľ napadol dovolaním, nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a rovnako nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (súd by vec musel skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal, čo nie je tento prípad). Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že tak pred, ako aj po rozhodnutí o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, konanie vo veci samej pokračuje, a to na Okresnom súde Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 11Cb/3/2023.

34. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzoval okrem ust. § 420 písm. f) CSP aj z ust. § 421 ods. 1 CSP.

35. V posudzovanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorú dovolateľ vyvodzuje z ust. § 421 ods. 1 CSP je priamo vylúčená § 421 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 357 písm. d) CSP.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle uvedeného uvádza, že prípustnosť dovolania žalobcu nie je ani podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP procesne daná, preto dospel k záveru, že dovolanie je v tejto časti potrebné odmietnuť podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP.

37. So zreteľom na uvedené, keďže nie je daná prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP, ani podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP, dovolací súd dovolanie žalobcu podľa ust. § 447 písm. c) CSP odmietol.

38. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.